

[Indenrigsministeren.]

Det er der ikke paa nogen Maade Tale om. Det ærede Medlem kan jo undersøge, hvor meget Kreditforeningerne har at bestille i Øjeblikket. Det er ikke overvældende, det er omtrent standset. Nej, dette Forslag her betyder netop en Indgang til det langsigtede Kreditforeningsobligationssystem. Man kan ikke her tale om en Konkurrence. Man bygger i Virkeligheden her paa, at man paa et eller andet Tidspunkt senere maa gaa ind i det langsigtede Laanemarked i Kreditforeningerne.

Det ærede Medlem sagde, at det jo ikke var umuligt eller maaske endda sandsynligt, at det Tidspunkt maatte komme, hvor det Spørgsmaal, her behandles, maatte tages op af Kreditforeningerne. Det er jeg ikke i Tvivl om. Men jeg vil tro, at hvis det ærede Medlem principielt staar bag de Udtalelser, han fremsatte, kan det ærede Medlem ikke komme udenom, at Tidspunktet er kommet netop nu. Der kan aldrig tænkes et bedre og rigtigere Tidspunkt til Startning af kortfristede Obligationer end netop paa dette Tidspunkt nu, hvor Obligationsskurserne ligger lavt og den effektive Rentefod er høj.

I øvrigt fremsatte det ærede Medlem i denne Forbindelse nogle Bemærkninger, som jeg slet ikke forstod. Han mente, at dette Forslag skulde kunne modvirke Adgangen til billige Boliger. Jeg begriber egentlig slet ikke, hvad det ærede Medlem mener dermed. Der er to Ting, der kan gøre Boliger dyrere i den kommende Tid: For det første, at al Konkurrence paa Boligmarkedet hører op i Kraft af, at Boligbyggeriet standser, og det er den uvægerlige Følge, der vil komme i Løbet af — skal vi sige eet eller to Aar. Det andet, der gør Boligerne dyrere, er, at man opfører et forholdsvis stort Antal Boliger under en høj effektiv Rentefod, altsaa med store Kurstab. Begge disse Forhold medvirker til at gøre Boligerne dyrere, begge disse Forhold er det, dette Forslag tager Sigte paa at modvirke.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at det var besynderligt, at Regeringen mente at kunne anvise Midler til alt muligt paa Boligomraadet, men ikke mente at kunne gaa ind med Midler til den Henstandslovgivning, der har været til Behandling i Landstinget i Dag. Jeg vil derom gerne sige een Ting, nemlig at det, Regeringen mener ikke at kunne gøre, er i en Tid som denne at lade Staten overtage Kapitalens Risiko. Det lader sig ikke gøre, for det har Staten ikke fornøden Styrke til. Og jeg gør end-

videre opmærksom paa, at i det Forslag, her foreligger, er der overhovedet ikke Antydning af, at Staten gaar ind i nogen Risiko. Det, det drejer sig om her — det vil jeg ogsaa gerne sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard —, er at gaa til en vis, til at begynde med *meget lempelig* Ændring af Kredittens Organisation her i Landet. Det har intet at gøre med, at Staten gaar ind med Garanti eller gaar ind i Risiko paa det ene eller det andet Omraade; der findes intet deraf i Forslaget.

Derimod kunde jeg i og for sig have Lyst til at sige, at man i Forbindelse med dette Forslag meget vel kunde rejse det Spørgsmaal, om man ikke samtidig burde optage til Overvejelse Spørgsmaalet om Adgang til kortfristede Laan ogsaa for Landbruget. Det er et Spørgsmaal, som vel var Overvejelse værd, om man ikke skulde give en vis Adgang til Optagelse af kortfristede Laan, der gav Mulighed for en Konvertering og derigennem ogsaa Konsolidering af visse Dele af Landbruget. Man maa jo huske paa, at en ikke ringe Del af Landbruget har staaende Laan fra en tidligere Tid, som der er afbetalt en meget stor Del paa, og hvor Udbetalingen af Restbeløbet kunde ske til den meget lave Kurs. Det er et Spørgsmaal, som maaske nok var Overvejelse værd, men selvfølgelig et Spørgsmaal, som slet ikke kunde løses indenfor dette Lovforslags beskedne Ramme. Jeg har med dette Forslag tilsigtet at gøre en beskeden Begyndelse paa dette Omraade paa et Tidspunkt, hvor det beskæftigelsesmæssigt og bolig-mæssigt set dog vilde faa en ikke ringe Betydning til Aflastning af Krisen.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard brugte det Udtryk, at disse højrentede Laan — som det ærede Medlem altsaa ganske forkert betegnede disse Laan — tog Sigte paa at liste Folk fra en lavere Rentefod over paa en højere. (*Korsgaard: Selvfølgelig!*). Selvfølgelig ikke. (*Korsgaard: Jo!*). Hvor kan det ærede Medlem sige det! (*Korsgaard: Fordi jeg forstaar mig paa det!*). Ja, det maa jeg sige, det sidste er den mest overraskende Bemærkning i Forbindelse med en saadan Paastand. Hvorfor i Alverden skulde man i særlig Grad lade sig friste af en Rente paa 5½ pCt. i en Tid, hvor Kapitalen kan købe 4½ pCt.s Obligationer til mellem 75 og 80? Det er en Tanke, jeg overhovedet ikke begriber.

Nej, men der er et helt andet Forhold, som staar i Forbindelse med det Problem, der er rejst med dette Forslag, og som det ogsaa var værd, vi overvejede lidt nøjere